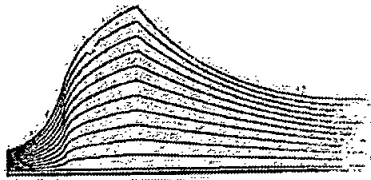

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2015 / 949 950
Datum van uitspraak 2 april 2015
Rolnummer 2014/AB/704

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000137490-0001-0006-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - werkloosheid
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

appellant,
vertegenwoordigd door mr. DE DONCKER A. loco mr. LANSBERGEN Michaël, advocaat te
3000 LEUVEN, F. Lintsstraat 28,

tegen

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING, met maatschappelijke zetel te 3012 WILSELE,
Kolonel Begaultlaan 1A bus 21, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. RONDELEZ loco
mr. DE KETELAERE Jacques, advocaat te 3000 LEUVEN, Bondgenotenlaan 155 A

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 6 mei 2014 door de arbeidsrechtbank te Leuven, 2 kamer (A.R. 13/412/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 11 juli 2014,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 5 maart 2015, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar

ministerie een mondeling advies heeft gegeven, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

Bij administratieve beslissing van 13 december 2012 van de gewestelijk directeur van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening werd de heer [] uitgesloten uit het recht op werkloosheidsuitkeringen vanaf 2 januari 2009, met de verplichting de onrechtmatig genoten werkloosheidsuitkeringen terug te betalen. Bovendien werd hem een sanctie opgelegd van uitsluiting uit het recht op werkloosheidsuitkeringen voor een periode van vier weken, omdat hij nagelaten had op zijn controlekaart van de werkloosheid zijn dagen van tewerkstelling te vermelden.

Bij verzoekschrift van 11 maart 2013 heeft de heer [] beroep aangetekend bij de arbeidsrechtbank te Brussel tegen dit vonnis.

Bij vonnis van 6 maart 2014 heeft de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond verklaard. De opgelegde terugvordering werd beperkt tot een bedrag van € 6.755,26. Voor het overige werd de bestreden administratieve beslissing bevestigd.

Bij verzoekschrift van 11 juli 2014 heeft de heer [] hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

DE ONTVANKELIJKHEID.

1.
Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening betwist echter de tijdigheid van het hoger beroep. Hij wijst erop dat het vonnis werd ter kennis gebracht op 15 mei 2014, zodat de beroepstermijn van één maand ruim overschreden werd.

De heer [] stelt dat de kennisgeving niet gebeurde op zijn wettelijke woonplaats, vermits hij sinds de maand december 2013 was afgeschreven naar Turkije. De termijn van hoger beroep zou dan ook niet zijn beginnen te lopen. Minstens zou in ieder geval, in toepassing van artikel 1051 van het Gerechtelijk Wetboek, de termijn van beroep moeten verlengd worden met 80 dagen omdat hij buiten Europa verbleef.

2.

Overeenkomstig artikel 1051 van het Gerechtelijk Wetboek bedraagt de termijn om hoger beroep aan te tekenen tegen een vonnis, in de regel één maand, te rekenen vanaf de betekening van het vonnis of de kennisgeving ervan, overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid van het wetboek. Overeenkomstig artikel 792, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek wordt, voor de zaken opgesomd in artikel 704, § 2 van het wetboek, het vonnis binnen de acht dagen bij gerechtsbrief ter kennis gebracht van de partijen. De huidige betwisting valt onder de toepassing van artikel 704, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek.

Overeenkomstig artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek begint, wanneer de kennisgeving gebeurd is bij gerechtsbrief, de beroepstermijn te lopen vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats van de geadresseerde.

Uit het dossier van de arbeidsrechtbank te Leuven blijkt dat de kennisgeving werd aangeboden op 15 mei 2014 en ook voor ontvangst werd ondertekend met vermelding van de naam van de heer . Het hoger beroep is dan ook in principe laattijdig.

3.

De omstandigheid dat de heer blijkbaar niet meer woonde op het aangeduide adres is zonder belang voor de oplossing van het geschil. De wijziging van de gerechtelijke woonplaats van een partij tijdens een rechtspleging heeft immers geen weerslag op die rechtspleging, zolang die partij nalaat dat aan de griffie en aan de tegenpartij te melden. Zolang die melding niet is gebeurd kunnen de betekening en de kennisgeving van het vonnis, die de beroepstermijn doen ingaan, rechtsgeldig worden gedaan op de vroegere woonplaats, zoals zij blijkt uit de stukken van de rechtspleging (Cass. 16/10/2009, www.cass.be; Cass. 21.02.2014, R.W. 2014- 2015, p.979).

Deze oplossing werd overigens reeds door de wet van 5 augustus 2006 ingeschreven in artikel 36, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek, waarvan de inwerkingtreding echter steeds werd uitgesteld, gelet op andere onderdelen van dit artikel in verband met het gerechtelijk elektronisch adres, die niet in werking konden gesteld worden.

De heer betwist niet dat hij voor de arbeidsrechtbank nooit kennis gegeven heeft van zijn adreswijziging naar Turkije. Zelfs in zijn verzoekschrift in hoger beroep vermeldt hij nog zijn adres in België.

4.

De toepassing van artikel 1051 van het Gerechtelijk Wetboek (verlenging van de termijn van beroep in geval van woonplaats in het buitenland) veronderstelt dat de betrokkene een gekende woonplaats heeft in het buitenland. Uit het stuk 19 van het dossier van de heer blijkt enkel dat hij op datum van 16 december 2013 afgevoerd is van de bevolkingsregister ingevolge een vestiging in het buitenland. De heer legt

overigens geen enkel officieel stuk voor waaruit blijkt dat hij zijn werkelijke verblijfplaats heeft in Turkije.

5.

Ten overvloede stelt het hof vast dat er voldoende vermoedens zijn dat de heer wel degelijk nog een verblijfplaats in België had op het adres waarop de kennisgeving gebeurde. De gerechtsbrief werd immers overhandigd aan een persoon die ondertekende met de naam van de heer . De heer betwist weliswaar dat dit zijn handtekening is, maar zijn verklaring dat het waarschijnlijk de postbode is die onder zijn naam het ontvangstbewijs afgetekend heeft, is absoluut ongeloofwaardig. Indien dit het geval zou geweest zijn zou de heer ongetwijfeld klacht hebben neergelegd bij de postdiensten. De postbode heeft op het adres waarop de kennisgeving gebeurde, hetzij de heer ontmoet, hetzij een nauwe verwant, waarvan de postbode mocht aannemen dat hij een voldoende mandaat had van de heer , om namens hem de briefwisseling in ontvangst te nemen.

6.

Het hoger beroep is dan ook onontvankelijk.

Het loutere feit dat het beroep laattijdig werd ingesteld maakt het echter niet tergend en roekeloos. De heer is er blijkbaar van uit gegaan dat, gelet op het feit dat hij uitgeweken was naar het buitenland, de beroepstermijn verlengd werd. De kosten dienen dan ook overeenkomstig artikel 1017, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek ten laste gelegd te worden van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het eensluidend mondeling advies van mevrouw Nathalie Van den Brande, substituut-generaal, waarop geen repliek,

Verklaart het hoger beroep onontvankelijk.

Veroordeelt, in overeenstemming met art. 1017, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van de heer op 160,36 € rechtsplegingsvergoeding.

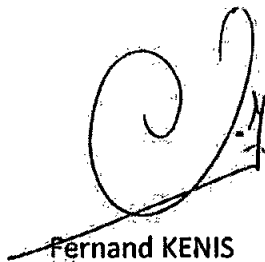

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Paul DEPRETER,
Jean-Paul BUEKENHOUT,
bediende,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

Paul DEPRETER

Jean-Paul BUEKENHOUT

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 2 april 2015 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

